

Je 4.13. července, poslucháte Studio N, tady je Filip Titlbach.

Dnes o tom, jak rozumět francouzskému vzteku.

Po smrtě 17 letého nahala mrzouka, kterého na konci června zabil policista při silniční kontrole, propukli prakticky po celé Francii násilné střety z policií, provázené rozsáhlým rabováním a vandalizmem.

Během několika nocí bylo zapáleno tisíce aut a kontainerů na odpadky.

Na tisíc to budov bylo poškozených nebo úplně zničených ohněm.

Včetně stovek škol, bank nebo supermarketů.

Proč Francie zachvátili plameny?

A dá se s tím něco dělat?

Hostem podkástuje publicista František Kalenda, který dlouhodobě žije ve Francii.

Františku vítěj.

Ahoj. Ahoj, děkuju za pozvání.

Ty ste francouzské protesty viděl na vlastní oči. Zažil si to?

Viděl jsem kousek z nich, potom vlastně ten závěr, ten poslední víkend trošinku z nějakého odstupu.

Nemůžu říct, že bych se přímo pouštěl mezi ty skupinky těch rabujících.

Oni to nebyli příliš protesty, bylo to tedy spíš rabování vandalizmus,

tak bylo lepší se mezi nemoc nemíchat.

Ale ano, něco jsem z toho viděl.

Takže nerabovali.

Nemám nový iPhone, ani televize, je z toho spousta rásných záběrů.

A kde všude se protestuje?

Protože pokud ho chápeš správně, nebo to jsem se i přečetl v celozitových médiích, tak ten rozsah těch protestů podle všeho nevýdání.

No nevýdání není, v roce 2005 byl podstatně větší,

takže je nevýdání, řekneme v těch posledních, kolik to je, 18 letech.

Jednak bývali podobné případy vandalizmu a nepokoju a rabování v určitých konkrétních městech, nebo regionech, ale nebyvalo to takhle po celé Francii na druhou stranu.

Je to pořád do značné míry omezené na ta chudší předměstí nebo okraje měst a pak se to poměrně často rozlévá do center těch jednotlivých měst.

Tam hodně často ti rabující tedy vyráží mimo jiné proto,

že jsou tam třeba nejluxusnější obchody, jsou tam nějaké promenády,

dobře se to tam rabuje a někde teda nudno říct třeba jako v Marsei,

kde se pohybující takto centrum vlastně je taky do istý míry částečně vyloučená lokalita,

že tam je taky poměrně hodně chudších lidí nebo nezaměstnaných a tak dále.

A to jsou ti lidé, kteří jsou našťovaní?

Řekl bych, že ti nezaměstnaní nebo jejich děti, děti, které nebo mladí lidé,

kteří nechodí do školy v tuhle chvíli nebo přestali chodit do školy,

obecně mladí lidé z těch vyloučených lokalit.

Tedy lidé je jen při toho ale už na toho tož vysky,

že je to taky dělato, že si to vysky, že si to vysky, že si to vysky,

že si to vysky, že si to vysky, že si to vysky.

A to je taky vysky, že si to vysky, že si to vysky,

že si to vysky, že si to vysky.

Většinu se protestuje kvůli politice, kvůli náboženství.

Co je to tady?

Tady je to spíš taková nekontrolovatelná zášť a naštvanost a frustracie.

hodně menšinová i podle těch statistik, které vydehlo ministerstvo vnitra, která má nějakou politickou motivaci, nejčastěji tedy nenávist k Macronově.

To je nutno zdurazně, že tohle ve Francii existuje,

a je to takové prodloužení těch delších protestů,

ať už proti důchodové reformie z nedávné době

a nebo třeba těch takzvaných žlutých vest před několik alety.

Ale je to tedy menšina, drtivá většina,

neprotestuje nutně k uličnému konkrétnímu,

ona tedy, jak jsem říkal, většinou ani moc,

neprotestuje, ona prostě rozbí, krade,

dostává se do puty Čech z policí a tak dále.

Je to podatevé pochopitelná frustraca?

Rozumíš tomu vsteku?

No, rozumím tomu vsteku z toho pohledu,

že si vlastně nenedokážu moc představit,

jak bych se choval, kdybych v takové situaci byl,

kdybych vyrůstal třeba v nekompletní rodině,

kdybych vyrůstal v rodině, kde mojí rodiče nemají práci,

mojí prarodiče pravděpodobně taky neměli práci,

kdy se třeba dostávám do konfliktů z policí,

jenom proto, že nějak vypadám,

že mám nějaký původ, nejčastě i třeba

severoafričský nebo subsaharský,

kdy jsem v obklopení lidí, kteří se nějak podílejí

na obchodu s drogami, kdy je kolem spoustaná sílí,

dokází k přestřelkám velice často, dokází k potičkám.

Je to prostě takové prostředí, které si myslím,

že je z něj těžké uniknout a dovedu si představit,

proč tím ladí lidé jsou naštvaní

a mají pocit, že nemají přecebou žádnou budoucnost,

protože už ji ostatně neměli ani těch rodiče.

Tady je zajímavé, že ty poslední protesty

nebo poslední nepokoje v téhle velikosti,

v tom roce 2005, už je skoro celá jedna generace.

Takže tohle jsou vlastně děti těch,

kteří se účastnili na těch nepokojích před jednou generací.

Takže to je v tom roce 2005.

To mi přijde vlastně strašné a šokující,

že děti těch lidí, kteří měli pocit,

že nemají žádnou budoucnost, tak jsou nyní v téhle situaci.

Já ještě jednu zopaků to ménu, které jsem říkal v úvodu.

To ménu z ní Nahelmer Zouk, vladý 17. letý koučína,
kterého zabil policista příslušní kontrolě.
Co se stalo? Proč tohle bylo tou rozbuškou
takových obrovských násilných protestů?
No asi zvláště proto, že z toho existoval video záznam.
Nebo dokonce asi několik video záznamu existovali
z toho svědecké výpovědi a že policie nemohla,
přes třeba se o to pokusila, použítu svojí oblíbenou taktiku,
kde říká, ne my jsme byli napadeni,
ostatně tu z námi ze spojných států, ne my vlastně jsme byli v ohrožení,
někdo další byl v ohrožení, on na nás najížděl,
nebo pokusil se nás před, ohrozil nás a najdnou z toho videa
vidíte, že on prostě újžděl, jasně, neměl újždět,
měl úposlechnout z zastavení, nejel ve svém vlastním autě,
neměl řídi čák z půstatěch, věcí je jasná,
že to byl prostě, nebyl to úplně, jako úplně neviní kluk,
to je jasně, ale určitě si nezasloužil, aby byl zastřelen
a my vlastně sledujeme na tom videu popravu,
zvláště, když se vezmeme, když vezmeme v potas,
že ten policista jeden z nich, my nevíme, který,
jestli ten, který stril, nebo ten jeho kolega,
jeden z nich vlastně říká, na tom videu,
že ho strilí do hlavě, že ho vlastně popraví
a potom to udělá, přes třeba, že ho tedy stril do srdce.
Takže vlastně sledujeme popravu v přímém přenosu
a prostoustu lidí z tohohle prostředí,
a myslím si, že nejenom pro ně i prostoustu,
vlastně to byl šoki prostoustu lidí z té většinové společnosti
a byl to šoki prostoustu, nejá nevím lidí
pro afrického původů ze střední vrstvy,
který se s tím zastolik nesetkávají,
tak pro ně to bylo absolutní hrůza a potvrzení toho,
že vlastně žijí v zemi, kde je minimálně část
bezpečnostních složek, je diskriminuje, usulujeme o život,
jsou taky mnohem častěji cíli, těchle policijních kontrol,
mnohem častěji jsou zastavováni na ulici požádání,
k tomu, aby si identifikovali a tak dále.
Takže určitě to navazuje na určitý strach, frustraci,
naštvaní i větší části společnosti,
než jsou jenom tím mladí lidé na těch předměstích.
To byl kuk synou barvou plati?
No, ano, byl původu částečně, alžířského částečně marodského.
A hra je to v tom roli?
Odhalilo to zastřelení toho mladíka něco o tom tamním systému?

Řekl bych, že to v tom asi hrálo velkou roli,
protože existují statistiky na to, které vydal,
třeba úřad francouzské ombudsmanky,
když je člověk považován za někoho sevrafrického původu,
nebo někoho subsárského původu,
což mohl být třeba i ty, že je to prostě jenom vizuální percepce,
toho, jak vypadáš, ani toho původu být nemusíš,
tak máš dvacetkrát vyšší šanci na to,
že tě policie zastaví, aby tě identifikovala.
Jsi říkal, že šlo především o výbuch frustrace
mladých lidí z těch hudinských předměstích,
potomků přistěhovalců z Afriky?
Který mají pocit asi oprávněný,
že pro ně neexistují příležitosti a že nemají žádnou budoucnost,
že s nimi ten stát zachází jinak než s jinou částí společnosti.
Je tohle teda důsledek přehlížení nějakého velkého problému?
Je to důsledek toho, že se ten problém nechával, tak nějak vyhnít.
Neřekl bych, že by byl úplně nutně přehlížen,
protože vlastně ty první nepokoje v těchle těch oblastech,
těchle předměstích se objevují už v osudnesátých letech,
a vždycky se potom zjeví v veřejném prostoru obrovská debata,
co by se s tím mělo dělat, co by se s tím mohlo dělat.
Částečně se to řešilo obrovskými investicemi do renovací těchle předměstí.
Vnudno říct, že to je poznat, ale pořád jsou velké části těchle chudinských čtvrtí,
které jsou teda v opravdu strašném stavu i fyzicky,
chybí tam dveře, chybí tam okna, chybí tam vytápění.
Je to opravdu na úrovni třeba faveli nebo horší.
Takže tam se třeba investovalo do toho vybavení a do toho,
jakým způsobem tě lidé teda jakým způsobem žijí, ale úplně se neřešilo
a nebo se nedokázalo vyřešit ten základní problém a to je,
že drtěvá většina z těch lidí nemá práci.
Chápu to správně, že tě lidé nemají moc jinou možnost než upletňovat
svoje právu ve veřejném prostoru takovým mluvím způsobem,
že prostě nemají takový hlas v té společnosti, že taky neduchy.
Hlas nemají žádný, že to je jasné, někdo s nimi normálně nemluví,
že někdo do těch čtvrtí nechodí dokonce se jim na západě,
se tomu říká Nougouzony, což můžu z vlastní zkušenosti potvrdit,
že není pravda, že tam se dá normálně chodit,
byl jsem v Sandení velmi nechvalně prostově na okraji,
pa řík, že byl jsem v těch severných předměstí Marsej
i v některých dalších těch takzvaně vyloučených komunitách,
není to tak, že když se tam člověk objeví a vypadá jako já,
tedy jako odblondiatý velmi bílý cizinec,
který mluví se silným francívským přízukem,

takže kam žitě někdo zastřelí nebo okrade, tak to prostě není, ale nechodí tam novináři, teď tam začali chodit po těch protestech nebo po těch nepokojích, politici se tom velice vyhybají, mám pocit, jestli si správně pamatuju, že před prezidentskou volbou tak Eryk Zemur, což je vlastně krajně pravěcový opravdu, nebo až extrémně pravěcový kandidát a momentálně tedy neúspěšný politik, tak projížděl těmi severními předměstími v autě s obrovskou ochrankou, v obavách s toho, co by se mou mohlo stát, paradoxní na tom samozřejmě je, že on sám je alžírského původu, a má to tedy ten leten nádech, jakého si obrovského nebezpečí, no a obyklé do těch místních, kdo nechodí, tě lidé s těch předměstí, tak i obyklé nikam nechodí, protože nemají úplně důvod, proč plněvač tedy často nemají práci, když nemají práci, tak nemají moc důvod někam chodit.

Nemí se s tou většinovou společností, jsou takové hodně izolované části těch jednotlivých měst, o kterých nebývá slyšet, dokud se něco nestane. A prošlem nechodí politici, kteří za to mají z odpovědnosti, jak to vypadá vždyť. Oni jsou tě, kteří by to mohli změnit, oni jsou tě, kteří by mohli zabránit takovým protestům.

Proč tam nechodí novináři, kteří mají být hlasem lidí, kteří nejsou slyšet hlasem veřejnosti, která tímho způsobem může donutit politiky, k tomu něco dělat?

Já bych řekl, že se bojí, že opravdu to má tu letu pověst nebezpečných oblastí, a já uznám, že vlastně jako nebezpečné jsou, že se tam dějí přestřelky v Marsii, třeba poslední dobou se to opravdu hodně zhoršilo, dochází tam, jak přestřelká mezi drogovými gengi a policí, tak mezi jednotlivými drogovými gengi, bylo tam zastřelné desítky lidí v rámci toho drogového násilí, takže já chápu, že se bojí, ale na druhou stranu asi je to chyba, jsou politici, nutno říct někteří místní, kteří tam chodí, kteří se o ta předměstí starají, snaží se nějakým způsobem zlepšit, mluví s těmi lidmi, nebo dokonce s těch místí přímo sami pochází, například je tím poměně neznámý paradoxně pravěcový starost a města Bezije, které patří mezi ty sociálně úplně nejvyloučenější města, taky jsem tam byl a musím říct, že je to docela dramatický pohled, že tam vlastně jako by předměstí, není předměstí, předměstí skutečnější centru města, předměstí je velká část města s výmkou některých o něco lepších čtvrtí, ale jsou to spíše výmky, jsou spíše na regionální úrovni a nutno říct, že i těchhle politici, kteří tam chodí a kteří se o tam místa snaží nějakým způsobem starat, třeba, aby se tam zlepšela, aby se tam postavila lepší škola, nebo aby se tam zlepšela infrastruktura, tak ti taky říkají, že vlastně moc nevědí, co se s tím dá dělat.

Nějaké dílčí řešení, která navrhuji právě tě starostove,

nebo třeba lidé, kteří aktivisté, kteří v těch čtvrtích pracují a pomáhají tam ním lidem, nebo s nimi pracují na nějakém začleňování, znovu začleňování do společnosti, takže nějaké řešení jakoby existují, ale jsou to spíš taková částečná řešení, než nějaké velké komplexní řešení, co by se s tím dalo dělat. A je to tak, že to řešení neexistuje, a nebo ho prostě politice nehledají? Já si myslím, že opakovaně hledají, ale potom většinou nejsou úplně ochotni sálat k nějakému opravdu komplexnímu řešení. Před pár lety byl jeden ministr Makronovy vlády, který přišel s takzvaným plánem pro předněstí opravdu extrémně konkrétním množstvím opatření, ještě bych se tomu rád věnoval, kdy se pokusil i na základě nějakého sociologického výzkumu přic tím, co by mohlo opravdu systémově změnit to ta předněstí k lepšímu a pomoc k většímu začleňování těch obyvatel. No a tento ministr ve vládě skončil jeho plán, skončil někde v koši, už se k němu nikdy nikdo nevrátil, hlavně protože byl nesmírně drahý. Trošku problém momentálně v tom, že Francie je ve špatnej finanční situaci, spíš naopak hledáč škrtů, nedávno Makronova vláda oznámila opravdu obrovské škrtů ve výši stovek miliard korun v přepočtu a na jednu do toho dávat třeba desítky, stovky miliard korun do nějakých systémových opatření je taky problém. Nemluví o tom, že je stále silnější, opravdu stále silnější část francuské politické scény a podle průzkumů veřejnosti, která tyhle lidi nepovažuje za sociálně vyloučené, nebo za někoho komu je potřeba pomoc, ale považuje je za kriminálníky. Tady citují vjádření jednoho z policeních odborů, kteří je označili za barbarské hordy, náselníky a tak dále opravdu považuje je za vlastně jakou si nekulturu, antikulturu, nepřátelé té většinové společnosti, na které je potřeba proti kterým je potřeba zasáhnout tvrdě a nikoli hledat nějaká systémová řešň. To je taky problém. A co říká ten nenáviděný makron té veřejnosti, když mu ho řícela země? On říká, můžou za to videohry, to mě pobešlo, to mě přišlo, že je zajímavé, že se vrací tenhle diskurs z, já nevím, 90. let. Vyšle, víš co? Takže videohry to vytáhl, pak sociální sítě a pak říká rodičům,

starejte se o ty svoje děti, nedovolte jim, chodí trabova do úlic a dělat to, ale problém je v tom, že za proje teda asi část těch rodičů děla to same v tom roce 2005 a druhý problém je, že vlastně spousta těch rodiny nekompletní, rozbytá, je tam opravdu velké množství třeba matek samozživitele, které pak mají často hodně dětí, které ten jejich manžel opustil, nebo zemřel a které nemají možnost kontrolovat nějaké 17 leté výrostky, co dělají v dne v noci, to jak asi výspousta i českých rodičů s týnežry, je to složité a na to špak, když je na to tamatka sama.

Takže knížecí rady a sebere flexenula?

No no, přesně.

Projď se k tomu hle vlastně váží ohejň, má to nějakou symboliku?

Já nevím. U průměře, že mám poci, že se to stalo takovou, každodenní jsou částí jakého koli typu protestu nebo veřejného, nebo projevů veřejné nespokojenosti ve Franci, neustále se nic zapaluje a nejsem si přesně jistí odkut to, odkut to, vychází asi je to poměrně, asi je to dáno tím, že to je jednoduchá metoda, že prostě například tady se k tomu hodně používala zábavní pyrotechnika, ta se dala, až do určitých omezení koupit, kde koli byla snadno dostupná, případně molotovu v koktyli, je pomalu to nejednoruší, co člověk může vytvořit.

No a potom, když vidí například někdo z tohle prostředí,

ale potom i často se to teda týká je to extrémní levice,

tak když vidí někde zaparkované nějaké pěkné auto.

Třeba mimo chodem řekl by, že i proto má spousta francouzů auto záměrně odřená, nebo tak opravdu jako špinavá a není to jako třeba u nás,

tak francouzi se asi snaží trošku odlákat, nebo odvé spozornost od těch svých vozidel,

tak když vidí takovéhle auto nějakého Mercedesu nebo BMW,

tak ho prostě zapálí na štvane.

Ale jak říkám, bohužel se to stává i přítěch,

jakoby v řůbozovkách běžných politických protestech,

a teď zůstává otázkou, jestli je to tím,

že se i do nich zamíchávají třeba těchhle lidí,

což si úplně nemyslím, nebo nemyslím si,

že by pro to byli nějaké velké důkazy,

nebo se to prostě děje teď běžně,

a určitě při nejmenším některé ty krajně extrémně levicové skupiny,

se k tomu násli uchilují a musím teda říct, co mě šokují,

že v poslední době hodně k tomu i veřejně vyzývají,

nebo to ale spodně odmítají od co děti byl třeba na prsto šílený případ

jedné z pěvačky, což teda uznávam,

není žádná krajně levicové skupina, ale prostě známá spěvačka,

která na podju vyzvala klinčování a k zavražděníma krona.

A to si teda musím říct tady úplně nedokážu představit,

nebo v mnoha jiných zemích, asi skoro žádné jiné zemi,

a takovéhle podobné výzvy se ozývají ve veřejném prostoru čím dál častěji,

tak je to děsivé.

Má se i krajní pravice v takových případech tak zvaně dělají svůj práci, která vůbec často není demokratická.

Co dělá, teď si popisoval to, co dělá krajní levice, i k tohle využívá krajní pravice?

Tato využívá na několika úrovních, na úrovni politické, nějaké, jakoby v úzovkách seriální politiky, tak Marín Lepénová celá její strana.

Samozřejmě přichází s velmi tvrdými vyjádřeními a s tím, že je potřeba znovu za vespořádek a tyhle ty krimiální žvli potrestat a potrestat, která ideálně i těch rodiče a zvědčit množství míst ve vězení, výrazně o tisíce a tisíce míst, takže to lidi zavřít, poslá tam armádu třeba do těch čtvrtí, to taky hodně navrhovala.

A tohle jsou opatření, která znějí velmi jednoduše, která jsou populádeni u veřejnosti, třeba to nasazení armády podporovalo tuším asi 70% francou v průběhu těch nepokojů,

a která, ale na druhou stranu, když se nad němi člověk, jenom trošku víc zamyslí, když se na dně mi člověk, když se na dně mi člověk, když se na dně mi člověk, když se na dně mi člověk, jenom trošku víc zamyslí, tak mu musí být jasné,

že to jenom zhorší tu atmosféru, že dobře tak někoho zavřou, ten člověk řikne o pozdějstvou vězení výdez, největší pravděpodobnosti, pokud ho policie nezastřelí, každého člověka, kterého policie nebo armáda v tomhle případě zastřelí,

tak vlastně smrt každého takového člověka dostane do těch ulic další tisíce lidí, další lidi, kteří třeba nebyli násilní, a na jednu je to ich kamarád, nebo souset, nebo známí.

Zvýší to ještě tu míru toho odporu, učit francouzském státu a francouzské společnosti, a nepřiné se to vlastně můbec nic, jenom to skutečně vyvolá tu takzvanou občanskou válku, o které krajní právě se častom lví.

Tak to jsou ta politická řešení,

no a samozřejmě teda kritizují velmi silně Macrona, hlavně ho kritizují za to, že údajně nějaká migrační politika, což je opravdu absurdní Macron, hlavní konkrétní vlastní migrační politiku, že přivedla do Francie miliony nelegálních přistěhovalců a zaplavila jí kriminálními živly a nebyla schopná s tím nic udělat.

Mimochodem statistika ministra v Nitra je, že 90% těch zadržených při těch nepokojích měli francouzské občanství, pouze 10% z nich byli cizinci, tak je jenom k tomu.

No a pak jsou tu krajně pravěcové skupiny po celé Francii takhle až neonacistické často, nebo nějaké navazující na ten kolaborantský režim s druhé světové války ve vyši, které dost často také vycházeli do ulic, které formovali jakési milice v uličkách, v některých případech ty milice ostentativně bránili, majete k těm lidem, kteří byli napadáni, těmi vandaly, ale v některých případech, jako například v Anžou, se desítky takových taky často mladíků s neonacistického prostředí vydali s bejzbolovými pálkami do ulic, aby si to teda rozdali s naopak krajně levicovými skupinami, takže tam hledali, vykřikovali rascistická hesla a málem se střetli, kdyby je od sebe neodělela policie, takže tohle dělá momentálně krajní pravice. To je nějaký spojení první krajní levice a krajní pravice, které se zdají být daleko od sebe, ale nenávidí evidentně pomáha oběma skupinám. Jako vždycky.

A věci nicméně vyhrála volby v Itálii, vyhrála ve Švecku, tak dost možná čeká podobný scénář slovenskou nebo německou.

Čeká ho i Francie?

Obávám se, že asi ano.

Ono pořád v tuhle chvíli vlastně nikdo neví, kdo toho na Macrona nahradí a nemůže znovu kandidovat, není tam jasný žádný jeho nástupce vyvolený, takže není jasné, za kým se by se zkonsovala ta liberální, středová, široká koalice, která volela Macrona, tak je není jasné, na kolik by v tom Macron měl být zapojený, protože je tak strašně neoblíbený, že by možná bylo lepší, kdyby se do toho moc nemýchal a ten jeho nástupce předstíral, že nemá z Macronem nic moc společného.

Takže tohle nevíme, to je taková nejistota, ale v tuhle chvíli v Průzkumech, která národní fronta jednoznačně předstihla tu Macronovu stranu renezance nebo obnova, absolutně dominuje v Průzkumech před Volbami do Evropského parlamentu a ještě pořád taky přemýšlím nad tím,

jestli se náhodu neobiví někdo jiný, než je Marín Lopenová,

kteřá už přeci jenom kandidovala tolikrát a ta jí strana je taková neprůliš schopná, je plná vlastně jich příbuzných a lidí, kteří jsou na něj opravdu osobně navázání, tak tam si nejsem jistě, jestli se náhodu přeci jenom ještě nevitvoří nějaká ich násíle, se o to pokoušel Zemur, ale třeba s nějakým charizmatičtějším a trochu méně, nevím, někým, kdo trochu méně připomíná karykaturu, než je třeba právě Zemur.

Ještě poslední otázka Františku, když v tom verijnem prostoru čteš nebo sleduješ francouzské filozofy, filozofky, politologi, politoložky, akademicky, akademičky tak dáv.

Nastějí aspoň nějakou cestu, kde se vydat z toho hromného problému?

Ano, objevují se, zvláště bych tady řekl, že nejzajímavější je sledovat sociolek v tomhle oledu, kteří přeci jenom narozděl od drtivé věčny těch dalších sociálních vědců akademiku prostě v těch letech čtvrtích pracovali, dělali v nich výskou skutečně často z nich,

tedy taky pochází v některých případech, takže akromě toho mají takové to srovnání

i se zahraničí, takže často se mluví o getoizaci, třeba, která je velmi podobná tomu,

co se děje ve spojinných státech, takže je tam možnost hledat nějaká komporativní řešení.

A takže ta řešení se objevuje, jak jsem říkal, mě přijde dost inspirativní i dívace na to,

co říkají ti starostové, protože ti opravdu v mnohá případech s těmi narozděl o těch celostádních politiků,

tak ty čtvrtě znají a snaží se tam něco dělat a mají třeba velikou podporu i v těch čtvrtích, nejenom v nich, ale třeba, a napříč celým tím nestem, takže tam je vědět,

že se hledají nějaká řešení, zajímaví je třeba starostatůlu, zvedit se zajímaví,

takže nějaká ta řešení se objevují i z těchhle zdrojů od těchto stran a zase bude otázka,

jestli jim někdo bude naslouchat, a zpíš ne, protože když se poděláme třeba násta francouzskou parlamentu,

kde Macron nemá většinu, o tom jsme se odstatně už jednou bavili, a kde je neskutečně hlučná, a teď teda myslím do slova hlučná, jako že křičící a dupající a nadávající krajní leviice a podobně hlučná,

a když o něco méně je krajní pravice a ten staf je takový zablokovaný,

tak si nedovídu představit, že by se teď podařilo najít nějaká nebo byť přijmout ta řešení,

kteřá jsou, kteřá vychází z těchto krůhu.

Ož náby stálo za to uvidumit si, že ne za všechno můžou videohry.

Publice stá a spolupracovník deníku N. František kalenda byl hostem studio N.

Františku mosty děkuju a měj se hezky.

Taky moc děkuju, jej se krásně.

A teď jsou na řede zprávy, které by vás dneska nemíli minut.

Další volna Veder v Itálii přineset teploty atakující Evropský rekord, 48,8°C.

Vysoké teploty s nimiž se teď potíkají obyvatelé řady Evropských zemí nepolevú ani v příštích dnech.

Evropská unie vyčlení 500 milionů eur, necelých 12 miliard korun, na výrobu munice, kteřou potřebuje Ukrajina.

Schválili to europoslanci.

Rozhodnutím také chtějí podpořit Evropské zbrojovky.

Senát souhlasil s ratifikací obrané dohody se spojenými státy.

Probylo 66 senátorek a senátorů, proti byly dva.

Zbývá souhlas ve snimovně, která má o snově jednat příští týden a pak prezidentská ratifikace.

Mezroční inflace v Česku poprvé za rok a půl klesla pod 10%.

Oznámil to Český statistický úřad.

Jedno ciferná byla naposledy v prosincirku 2021.

A firma KovosvidMAS podle zjištění deníku N vyvezla obráběcí stroje do Ruska.

Úřady další eksporty zakázali a podezřením sporušení sankcí se nyní zabývá policie.

A na závěr ještě jízlivá poznámka.

Tomio Okamura je vítěz. Zvízkumu, který analyzoval politické příspěvky na sociálních sítích, vyplnilo,

že přecera SPD je nejúspěšnějším dezinformátorem, který píše o Evropské unii.

Jeho statusy plné blábolů mají totiž největší dosah.

Gratulujeme k titulu hlavní dezinformátor v Evropské unii.

Zdílejte než to smažou.

Na slyšenou zítra.